

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษารอบครัว ต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายในวัยรุ่น โดยเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายในวัยรุ่น ก่อนและหลังของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษารอบครัว และเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายในวัยรุ่น ของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษารอบครัวและกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย ที่มีอายุ 15 - 24 ปี และสมาชิกครอบครัว ที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลของรัฐ จังหวัดลพบุรี จำนวน 40 คน ซึ่งถูกจับคู่ (Matched - pair) ให้มีคุณสมบัติที่ใกล้เคียงกันในเรื่องของเพศ อายุ ค่าคะแนนความคิดฆ่าตัวตาย และค่าคะแนนพฤติกรรมฆ่าตัวตาย โดยถูกสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน โดยมีการประเมินความคิดฆ่าตัวตายและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของผู้ป่วยก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest - Posttest Control Group Design)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยนำเสนอรายละเอียดตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น ก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=20)

พฤติกรรม	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		df	t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
กลุ่มทดลอง							
ความคิดฆ่าตัวตาย	11.15	2.30	5.70	2.79	19	11.84	.000
พฤติกรรมเสี่ยงฆ่าตัวตาย	15.45	3.92	6.20	2.39	19	8.88	.000
รวม	26.60	5.60	11.90	3.68	19	14.85	.000
กลุ่มควบคุม							
ความคิดฆ่าตัวตาย	11.55	2.34	11.30	2.22	19	-.90	.379
พฤติกรรมเสี่ยงฆ่าตัวตาย	15.55	3.00	12.75	3.12	19	3.27	.004
รวม	26.70	3.52	24.05	4.24	19	2.83	.011

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นหลังการทดลองของกลุ่มทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 นั่นคือ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น หลังได้รับ โปรแกรมการให้คำปรึกษาครอบครัวมี พฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายต่ำกว่าก่อนได้รับ โปรแกรมการให้คำปรึกษาครอบครัว

ส่วนกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น หลังการทดลองของกลุ่มควบคุมต่ำกว่าก่อนการทดลองเช่นกัน แต่มีนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับ โปรแกรมการให้คำปรึกษาครอบครัว

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น ก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=40)

พฤติกรรม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		df	t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ก่อนทดลอง							
ความคิดฆ่าตัวตาย	11.15	2.30	11.15	2.34	38	.91	.100
พฤติกรรมเสี่ยงฆ่าตัวตาย	15.45	3.92	15.55	3.00	38	.00	.928
รวม	26.60	5.06	26.70	.52	38	.07	.943
หลังทดลอง							
ความคิดฆ่าตัวตาย	5.70	2.79	11.30	2.22	38	7.01	.000
พฤติกรรมเสี่ยงฆ่าตัวตาย	6.20	2.39	12.75	3.12	38	7.43	.000
รวม	11.90	3.68	24.05	4.24	38	9.60	.000

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทางตรงข้าม ภายหลังจากทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มทดลองที่ได้รับ โปรแกรมการให้คำปรึกษาครอบครัวมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นหลังการทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 นั่นคือ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น กลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมการให้คำปรึกษาครอบครัวต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ